

ЦИПЕЛЕ

Ја обувам прашњаве ципеле

Негде су дуго стајале,

Иако готово распале

Оне су једине трајале.

Жуљева у њима нема

К'о друга кожа су постале,

Од свега новог и сјајног

Оне су једине остале.

И опет у њима ходам

Стазама зараслим, пустим

Међ' којима сутон дрема

У облацима тмурним и густим.

Тамо где сунца нема,

Где владају вечите сене,

Чекаше ципеле старе,

Никог' другог нег' мене.

Огњен Калајџија VIII₁
ОШ „Бранко Радичевић“
Чента